

OFENSIVA OBSTRUCCIONISTA A LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Quan creus que tot comença ...

L'atac contra un acord de la Junta de Govern de la Universitat de València pot convertir-se en un procés a la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià. La indefinició dels governants, per això, és més incompreensible encara.

Toni Mollà

Sembla que l'equip rectoral de la Universitat de València està predestinat a patir entrebancs i més entrebancs en la seua gestió. Primer van ser els necessaris estira-i-amolla dins del mateix Bloc Progressista per arribar a un acord de govern. Després —o alhora— els atacs dels estaments més reaccionaris de la institució. Més endavant, l'enfrontament amb el go-

Només acabar la batalla pels estatuts, n'arriben d'altres.

vern valencià per la censura dels Estatuts Universitaris, aprovats per majoria en el Claustre Constituent.

Aquesta última fou la gran batalla, darrere la qual hi havia, com a sospita política, l'atac contra el Bloc i contra Lapiedra per banda del PSOE. L'arremesa contra la legislació i la política lingüística universitària, com també la ingerència en l'autonomia universitària, en fou la pràctica denunciada sistemàticament per part de la Universitat.

Malgrat tot, la reelecció de Ramon Lapiedra com a rector de la Universitat de València, el dia 30 de maig, tancava un curs altament polititzat i preveia, amb l'inici de l'any acadèmic 86-87, l'era de la gestió i la materialitza-

ció de programes en tots els àmbits de la vida universitària. La *qüestió lingüística* continuava en primer terme. No debades, aquesta és una reivindicació compartida per tots els membres del Bloc, alhora que un factor aglutinant.

A l'efecte, els Estatuts de la Universitat havien establert la creació d'un Gabinet de Normalització Lingüística encarregat de dissenyar la política lingüística escaient. Vicent Pitarch, sociolingüista de reconeguda vàlua en el camp de la planificació lingüística, se'n feia càrrec de la direcció. El curs 86-87, per això, obria unes fundades expectatives de promoció del català a la Universitat de València.

Per començar, calia, però, unes

Dalt, manifestació blavera davant la Universitat, cartell d'Alternativa Universitària contra el Bloc, pancarta d'Alternativa, que penja Juan García Santandreu, i, baix, aquest mateix, durant la discussió dels estatuts.

Junta de Govern de la Universitat ha acordat el que segueix:

a) A les nostres Facultats i Escoles, i a excepció del primer curs, cada assignatura s'impartirà en qualsevol de les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana, segons la lliure decisió del professor de l'assignatura. Òbviament, els estudiants tenen el dret a expressar-se oralment i per escrit en qualsevol de les dues llengües, d'acord amb la seua pròpia elecció.

passes mínimes, uns acords de la Junta de Govern de la Universitat que possibilitassen l'aplicació tècnica de la doble oficialitat reconeguda per la legislació lingüística vigent. Per tant, la Junta de Govern aprova, al mes de juny, un acord sobre *la docència en valencià* per 18 vots a favor, 5 en contra i 2 abstencions. Aquest n'és el text íntegre i literal:

«Amb la finalitat d'augmentar el nombre de classes que es fan en valencià a la nostra Universitat, tot encoratjant els professors valencianoparlants a fer les seues classes en valencià, per al proper curs 86/87, de conformitat amb els articles 3r-2, 3 de la Constitució Espanyola, 7é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana; 17é, 18é-I i 23é de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, i d'acord amb els nostres Estatuts de la Universitat de València, tot atenent l'actual generalització de l'ensenyament del valencià a nivell de BUP, la

El calvari de la Universitat

Cronologia

10-5-85: Aprovació dels Estatuts de la Universitat de València, per la majoria absoluta dels membres del Claustre.

30-5-85: Lliurament dels Estatuts a la Generalitat.

22-7-85: El Govern valencià decideix no aprovar els Estatuts. S'obri un període de tres mesos per fer les modificacions dels articles discutits per la Generalitat.

Juliol-Setembre: Negociacions Universitat-Generalitat per intentar arribar a un acord pel que fa a les modificacions. El govern valencià proposa més de 50 modificacions de

la redacció original per adaptar-la a la legalitat vigent.

27-9-85: El Claustre de la Universitat ratifica les modificacions. Resten, però, dues qüestions claus: el nom de la institució universitària i l'article referent a les llengües oficials.

28-10-86: El govern valencià anuncia l'aprovació dels Estatuts amb modificacions substancials sobre el tema de la llengua, com ara la desaparició del terme «català» per a denominar la llengua pròpia del país.

6-11-85: El conseller Ciscar convoca a una reunió a la Junta de Govern de la Universitat per informar-

b) Al primer curs, la normativa de l'apartat anterior es modifica d'aquesta manera: en la mesura que, en un Centre determinat, la generalització de l'ús del valencià en les classes pels professors d'aquest primer curs ho farà necessari, hi haurà un grup de classes del qual s'impartiran en castellà, on podran integrar-se tots els estudiants que hagen estudiat COU fora de la nostra Comunitat o de zones valencianes castellanoparlants. Amb el límit que resulte d'haver dividit el curs en grups numèricament equilibrats, també podran integrar-se en aquest grup tots aquells estudiants que ho desitgen, sempre que aquest límit no siga ultrapassat.

En qualsevol cas, i amb aquests efectes, els degans i els directors dels centres proveiran les fórmules complementàries o flexibilitzaran l'aplicació al primer curs de les mesures anteriors, de manera que tinguen en compte les particularitats que es puguin presentar en cada cas, sempre d'acord amb els estudiants esmentats procedents de fora de la nostra comunitat o de zones castellanoparlants.

c) La Universitat de València facilitarà als alumnes d'aquest grup que així ho desitgen les classes de català necessàries perquè en un futur immediat adquiresquen la capacitat ade-

quada per a seguir amb facilitat les classes impartides en català».

Davant el fet, l'extrema dreta de la Universitat, tan contrària a acceptar cap legislació democràtica, apel·la als tribunals. Juan García Santandreu, president d'Alternativa Universitària, associació lligada al SEU, presenta davant la sala segona del contenciós-administratiu, un recurs contra l'acord de la Junta de Govern. Al·lega que l'acord atempta «contra els drets fonamentals de la persona», en tant que «vulnera el dret a l'educació i discrimina l'alumnat per motius de llengua». Amb les al·legacions de la Universitat, i les posicions contràries

los de les modificacions introduïdes. Dels trenta-cinc membres de la Junta, només n'hi assisteixen deu.

El mateix dia, per mitjà d'un correu, el conseller anuncia al rector Lapidra que ha introduït el terme «català» en els Estatuts.

7-11-85: Manifestació «Per l'autonomia universitària».

22-11-85: La Conselleria admet, com a legal, la denominació de llengua catalana, en l'article 7é dels Estatuts. Abans era al 6é.

16-12-85: Publicació dels Estatuts en el DOGV, amb articles modificats.

23-12-85: La Junta de Govern de la Universitat acorda presentar un recurs de reposició contra la modificació dels Estatuts.

16-1-85: Elecció a membres del Claustre Universitari. Majoria absoluta del Bloc Progressista.

24-2-86: El Consell desestima el recurs.

4-3-86: L'assemblea del Bloc proposa Lapidra com a candidat a les pròximes eleccions a Rector del 30 de maig.

21-3-86: La Junta de Govern de la Universitat ratifica l'acord del 23-12-85 pel qual, en cas de desestimar-se el recurs de reposició, es tramitarà un recurs contenciós administratiu contra la modificació dels Estatuts per banda del govern, per ingerència en l'autonomia universitària. Presentació del contenciós.

30-5-86: Eleccions al Rectorat. Lapidra, rector.

II Part

20-6-86: Acord de la Junta de Govern de la Universitat segons el qual cada assignatura podrà impartir-se en qualsevol de les dues llengües ofi-

cial al país, segons elecció del professor. Hi ha excepcions a 1r curs.

Finals de juliol: Juan García Santandreu (president d'AU, lligada al SEU) presenta, davant la sala segona del contenciós administratiu, recurs contra l'acord de la Junta de Govern. Al·lega que l'acord vulnera el dret a l'educació i discrimina els alumnes per motius de llengua.

30-7-86: L'Audiència sol·licita a la Universitat l'expedient administratiu sobre «docència en valencià».

31-7-86: La Universitat en remet còpia i hi afegeix un escrit d'al·legacions contra la suspensió de l'acord.

1-8-86: El fiscal s'oposa a la suspensió de l'acord.

4-8-86: El lletrat de l'estat s'oposa a la suspensió de l'acord.

27-8-86: L'Audiència decreta un acte de paralització de l'acord fins que hi haja sentència definitiva. □

al recurs per part del Ministeri Fiscal i del Lletrat de l'Estat, l'Audiència decreta un acte de paralització de l'acord fins que hi haja sentència definitiva.

I així estan les coses a tall de començar el curs. Les dificultats que obstaculitzen la gestió de l'equip rectoral des que se'n va fer càrrec el bloc són constants, i provenen de distints fronts.

Les valoracions

«Amb aquesta paralització de l'acord de la Junta de govern —ens manifesta un professor— la recitada autonomia universitària queda, una vegada més, en dubte, com ja es manifestà amb la ingerència del Consell en els Estatuts».

El director general d'Ensenyament Universitari, Salvador Almenar, contràriament, manifesta que «el mateix fet que un particular entre en litigi amb la Universitat com a institució, això demostra que l'autonomia universitària ha començat a marxar, ja que suposa que la Universitat té una personalitat jurídica». A preguntes d'EL TEMPS sobre quina és la seua valoració de l'afer, Almenar prefereix ser caut i esperar la sentència «que caldrà acatar, siga la que siga», subratlla. «A més, afegeix, és que no conec, de manera oficial, ni el text del recurs ni l'acte de l'Audiència».

Ramon Lapiedra, ens repeteix una i mil vegades «que l'acord és absolutament legal, tant des dels preceptes constitucionals i estatutaris, com des de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV). I, evidentment, dels Estatuts de la Universitat de València». El rector hi afegeix: «Jo només

demane que algú m'explique quin sentit té que en un país i en una Universitat on hi ha dues llengües declarades oficials, només se'n puga utilitzar una. De totes maneres, siga el que siga el resultat de la sentència, l'acata-

L'autonomia universitària i la llibertat acadèmica, en entredit, de nou.

rem. Però estic convençut que ens serà favorable. Tin en compte que una sentència contra l'ensenyament «en valencià» buidaria de contingut el mateix concepte de doble oficialitat que presideix la LUEV».

Aquestes apreciacions jurídiques han estat confirmades a EL TEMPS per l'advocat Vicent Àlvarez, que

afirma: «en aquest afer no solament està afectada la Universitat sinó la mateixa Generalitat valenciana, amb tota la seua legislació lingüística, que podia convertir-se en paper mullat, si prospera el recurs».

El rector i la Junta de Govern, malgrat ser optimistes, avancen, en cas d'una sentència negativa acudirán al Suprem. «En qualsevol cas, afegeix Lapiedra, aquestes maniobres no desvirtuarán la nostra voluntat d'encetar un procés de recuperació del català. Enguany hi haurà molts cursos en català per acord entre professors i alumnes. I espere que molts més que l'any passat. I hi haurà una planificació adequada per a una política lingüística positiva per a la nostra llengua.»

El Bloc d'Estudiants Agermanats (BEA), considera el recurs d'AU «com una mostra més dels atacs al procés de normalització lingüística a casa nostra; si bé, d'una manera molt menys subtil a aquella que ens tenen acostumats les institucions estatals i autonòmiques. L'extrema dreta amb aquesta actuació posa en entredit la llibertat d'expressió en valencià dels professors. I això no s'esdevenia a la Universitat des de la mort de Franco».

Comptat i debatut, una vegada més, com és norma, els usos lingüístics han estat utilitzats com a arma llancívola. Aquesta vegada, a més, íntimament connectada amb els drets dels professionals de l'ensenyament i, en concret, amb l'article segon del títol preliminar de la Llei de Reforma Universitària (LRU) on s'estableix que «l'activitat de la Universitat, com també la seua autonomia, es fonamenta en el principi de la llibertat acadèmica, que es manifesta en les llibertats de càtedra, investigació i estudis». □

ESCOLA GAVINA

10 anys d'escola valenciana

Centre concertat

Disposem de places escolars
en EGB i Escola infantil

Interessats, telefoneu al 157 05 94 de 9¹/₂ a 5